

LAPUAN HIIPPAKUNNAN PIISPA

Odotuksen aikaa

”Jos taas toivomme jotakin mitä emme näe, me myös odotamme sitä kärsivällisesti.” (Room. 8:25)

Adventti on odotuksen aikaa. Lapsena adventtikalenterin luukkujen avaaminen toi päivittäin pienen jännityksen, ja joulun lähestyminen tuntui kutkuttavalta. Lahjojen odotus ja tuleva joululoma tekivät ajasta erityistä.

Vaikka elämme nopeassa maailmassa, kaikki ei silti tapahdu hetkessä. Lapsen syntymää odotetaan yhä yhdeksän kuukautta, ja tietyt oikeudet saamme vasta saavutettuamme säädetyn ikärajan. Ajokortti, täysi-ikäisyys tai eläkeikä ovat esimerkkejä myönteisestä odotuksesta, joka antaa elämälle rytmiä ja suuntaa. Odottaminen kuuluu meille kaikille ja yhdistää erilaisissa tilanteissa eläviä ihmisiä.

Toivo ja odotus kulkevat käsi kädessä. Toivo jostakin hyvästä antaa odotukselle voimaa ja auttaa jaksamaan. Messiaan syntymää odotettiin profeettojen lupauksiin perustuen satoja vuosia. Vaikka odottavan aika voi olla pitkä, se kasvattaa kärsivällisyyttä ja valmistaa uuteen vaiheeseen. Usein odottaminen on myös aktiivista: työtä paremman huomisen eteen, askel kerrallaan.

Adventin ydin on kynttilän valo pimeydessä. Moni toimii valon tuojana omalla paikallaan. Pie-
nikin valo riittää näyttämään tien ja vahvistamaan toivoa. Odottamisen aika muistuttaa myös siitä, että olemme rajallisia ja että hauraus ja keskeneräisyys kuuluvat elämään. Odottaminen voi olla raskasta.

Adventin sanoma puhuu valosta, joka tulee pimeyteen. Toivo syttyy usein pienestä. Rukoilen ja toivon, että tämän adventin aika tuo valoa, rohkeutta ja lepoa juuri siihen odotukseen, jota sinä tänään kannat!

Kiittäen yhteistyöstä menneen vuoden aikana toivotan siunattua ja rauhallista joulua!

Matti Salomäki